

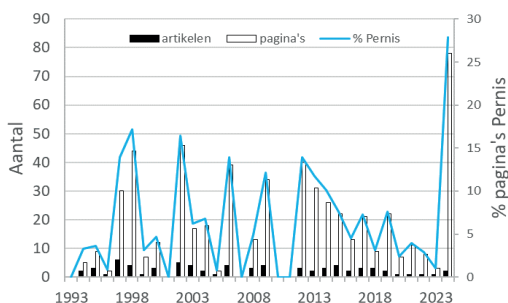

Man Wespindief nabij nieuw gebouwd nest, Kruispeel, 17 juni 2014. Er werd wel prooi aangeboden maar het vrouwtje kwam niet tot eileg (Foto: Stef van Rijn). In deze Takkeling een uitgebreid verhaal over het driejarige onderzoek naar Wespindieven in Noord-Brabant en Limburg, gebaseerd op zenders, camera's en volhardend veldwerk. *Male Honey Buzzard near newly built nest, offering food but eventually no eggs were laid.*

Wespendieven en wespen: een stapeling van kennis

Rob G. Bijlsma

De Takkeling is een vogelblad gespecialiseerd in roofvogels. Sinds het ontstaan zijn jaarlijks drie nummers verschenen, met uitzondering van het oprichtingsjaar 1993 (één nummer). In 1993-2024 zijn 8242 pagina's tekst over roofvogels volgeschreven. Alles op een rijtje zettend, en uitgaande van de 25.000 roofvogelparen die ons land telt, blijkt dat disproportioneel veel aandacht is uitgegaan naar de Wespendief. Deze zomergast is met ongeveer 400 paren in Nederland broedvogel, naar schatting 1.6% van de totale bevolking aan broedende roofvogels. Maar liefst 71 verhalen in De Takkeling hadden Wespendieven als onderwerp, in totaal 569 pagina's (6.9% van alle tekst), ruim vier maal meer dan wanneer de schrijvers hun aandacht gelijkelijk over broedende soorten in Nederland hadden verdeeld. Zo kreeg ik in 2011 een brief van Rainer Schmidt uit Sleeswijk-Holstein die graag zijn bevindingen over Wespendieven in De Takkeling had zien geplaatst. Want, aldus zijn redenering, De Takkeling is het enige blad met structurele aandacht voor Wespendieven. Wie door www.natuurtijdschriften.nl en de lijst van Nederlandstalige literatuur over roofvogels (van Niko Van Wassenhove, zie website WRN) bladert kan niet anders dan tot de slotsom komen dat ons roofvogelblaadje inderdaad vaak over Wespendieven uitpakt.

Aantal stukken (en aantal pagina's) in De Takkeling gewijd aan Wespendieven in 1993-2024, en het aandeel (%) dat ze uitmaken op het aantal pagina's per jaar (rechter y-as).

In dit nummer wordt er nog een schepje bovenop gedaan. Het gaat om een driejarig onderzoek naar gezenderde Wespendieven in Zuid-Nederland en België. Nog belangrijker: het gaat niet alleen over Wespendieven, maar óók over sociale wespen (het hoofdvoedsel), kikkers, zangvogels en duiven, over water, bossen en boerenland... Over wat ertoe doet in het leven van de Wespendief in het broedgebied, verschillend voor mannen en vrouwen. Dat wil zeggen: het broedende cohort. Over minstens de helft van de vogels, namelijk de niet-broeders, weten we vrijwel niets. Het noopt ons tot bescheidenheid.